

Środa, 11 maja 2011 r.

13. podkreśla, że Parlament zostanie poproszony o wyrażenie zgody na ewentualną umowę o wolnym handlu UE – Japonia;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Japonii.

Przygotowanie lasów na zmianę klimatu

P7_TA(2011)0226

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie zielonej księgi Komisji pt. „Ochrona lasów i informacje o lasach w UE: przygotowanie lasów na zmianę klimatu (2010/2106(INI))

(2012/C 377 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji pt. „Ochrona lasów i informacje o lasach w UE: przygotowanie lasów na zmianę klimatu” (COM(2010)0066),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 czerwca 2010 r. dotyczące przygotowania lasów na zmianę klimatu,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 15 marca 2010 r. dotyczące różnorodności biologicznej po 2010 r.,
- uwzględniając białą księgę Komisji pt. „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania” COM(2009)0147 oraz swoją rezolucję z dnia 6 maja 2010 r. ⁽¹⁾ w tej sprawie,
- uwzględniając Ministerialny Proces Ochrony Lasów w Europie (MCPFE) - FOREST EUROPE, przyjęte w jego ramach różne rezolucje i przeprowadzone prace eksperckie w zakresie tworzenia wytycznych, kryteriów i wskaźników dotyczących zrównoważonej gospodarki leśnej (SFM),
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 26 lutego 1999 r. w sprawie strategii leśnej UE ⁽²⁾ oraz sprawozdanie Komisji z jej realizacji (COM(2005)0084),
- uwzględniając plan działań dotyczący gospodarki leśnej UE na lata 2006-2011 (FAP) (COM(2006)0302) oraz śródkresową ocenę zewnętrzną jego realizacji ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ⁽⁴⁾, sprawozdanie zbiorcze na temat stanu ochrony typów siedlisk i gatunków wymagane na mocy art. 17 dyrektywy siedliskowej (COM (2009)0358) oraz własne rezolucje z dni: 21 września 2010 r. w sprawie wdrożenia przepisów UE mających na celu zachowanie różnorodności biologicznej ⁽⁵⁾ i 3 lutego 2009 r. w sprawie dzikiej przyrody w Europie ⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje z konferencji UNEP COP10 w sprawie różnorodności biologicznej, która odbyła się w Nagoi w październiku 2010 r., oraz cele z Aichi dotyczące różnorodności biologicznej, a w szczególności zobowiązanie do ochrony 17 % obszarów lądowych i wód śródlądowych poprzez skuteczne środki ochronne, zharmonizowane z krajobrazami w szerszym znaczeniu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 115.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 26.2.1999, s. 1.

⁽³⁾ Umowa o wykonanie usługi nr 30-CE-0227729/00-59.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0325.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 1.

Środa, 11 maja 2011 r.

- uwzględniając badanie pt. „Shaping forest communication in the European Union: public perceptions of forests and forestry” ⁽¹⁾
- uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), Protokół z Kioto oraz sprawozdanie Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) pt. „Wytoczne dotyczące dobrych praktyk w zakresie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF)”,
- uwzględniając plan działania UE w sprawie biomasy (COM(2005)0628),
- uwzględniając dyrektywę 2009/28/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (dyrektywę w sprawie energii odnawialnej) ⁽²⁾, dyrektywę 2009/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu usprawnienia i rozszerzenia wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (dyrektywę w sprawie ETS) ⁽³⁾, decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (decyzję w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego) ⁽⁴⁾, sprawozdanie Komisji dotyczące wymagań w odniesieniu do zrównoważonego zastosowania biomasy stałej i gazowej do celów produkcji energii elektrycznej, ciepła i chłodzenia (COM (2010)0011), 4. sprawozdania z oceny IPCC, rozdział 9: „Leśnictwo” oraz wyniki konsultacji społecznych dotyczących przygotowania sprawozdania w sprawie systemu zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do zastosowań biomasy do celów energetycznych,
- uwzględniając europejski program zapobiegania zmianie klimatu oraz prace w zakresie LULUCF przeprowadzone przez grupę ekspertów ds. polityki klimatycznej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoje analizy nr 449.292 dotyczącą oceny zielonej księgi w sprawie ochrony lasów i informacje o lasach w UE, nr 440.329 dotyczącą leśnictwa i unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, nr 449.237 dotyczącą europejskiej strategii zapobiegania pożarom lasów i walki z nimi, a także konkluzje z posiedzenia podgrupy ds. leśnictwa działającej w ramach intergrupy ds. zmiany klimatu, różnorodności biologicznej i zrównoważonego rozwoju, które odbyło się w dniu 13 lipca 2010 r. w Brukseli,
- uwzględniając Europejską konwencję krajobrazową z 2000 r. (konwencja florencka),
- uwzględniając dyrektywę Rady 1999/105/WE w sprawie obrotu leśnym materiałem rozmnożeniowym ⁽⁶⁾ oraz przegląd systemu ochrony roślin UE,
- uwzględniając sprawozdanie podsumowujące TEEB (ekonomika ekosystemów i różnorodności biologicznej) pt. „Mainstreaming the Economics of Nature” oraz dokument TEEB „Climate Issues Update”,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 kwietnia 2010 r. w sprawie zapobiegania pożarom lasów w Unii Europejskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 8 i 9 listopada 2010 r. w sprawie innowacyjnych rozwiązań w zakresie finansowania zapobiegania katastrofom,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Przetarg nr AGRI-2008-EVAL-10 // umowa ramowa nr 30-CE-0101908/00-50.

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 63.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 136.

⁽⁵⁾ Sprawozdanie z 16.9.2010.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2000, s. 17.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28.

Środa, 11 maja 2011 r.

- uwzględniając sprawozdanie dotyczące ostatecznego wdrożenia rozporządzenia w sprawie programu Forest Focus (COM(2010)0430),
- uwzględniając sprawozdanie techniczne Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) nr 9/2006 pt. „European forest types: Categories and types for sustainable forest management reporting and policy”,
- uwzględniając sprawozdanie dla DG ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich Komisji pt. „Impacts of Climate Change on European Forests and Options for Adaptation”⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie DG ds. Środowiska Komisji z 2009 r. pt. „EU policy options for the protection of European forests against harmful impacts”⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 9/2004 dotyczące działania w zakresie leśnictwa w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich (wraz z odpowiedziami Komisji),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenia sieci ekspertów FAO, EKG ONZ i MOP dotyczące wdrażania SFM,
- uwzględniając rezolucję helsińską H1 przyjętą przez MCPFE, w której SFM zdefiniowano jako „służebność i użytkowanie lasów i obszarów leśnych w sposób i w stopniu, który utrzymuje ich różnorodność biologiczną, produktywność, zdolność do regeneracji, zdrowotność i ich potencjał do spełniania, teraz i w przyszłości, ich odpowiednich funkcji ekologicznych, gospodarczych i społecznych na szczeblu krajowym i ogólnosiwiatowym oraz który nie powoduje szkody w innych ekosystemach”,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, a także opinie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0113/2011),
  - A. mając na uwadze, że lasy i inne grunty zalesione UE pokrywają ponad 42 % powierzchni UE, a sektory przemysłu oparte na leśnictwie, o obrocie ponad 300 mld EUR, zapewniają ponad 2 mln miejsc pracy, głównie na obszarach wiejskich, i przyczyniają się do wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i dobrobytu, dostarczając drewna i tworząc możliwości w zakresie turystyki,
  - B. mając na uwadze, że lasy UE składają się z biosfer stanowiących całości, obejmujących nie tylko drzewa, i pełnią bezcenne funkcje ekosystemowe, w tym magazynowanie CO₂, regulację natężenia przepływu wód, ochronę krajobrazu, utrzymywanie żyzności gleby, ochronę gleby przed erozją i pustyńnieniem oraz ochronę przed klęskami żywiołowymi – wszystko to o wielkim znaczeniu dla rolnictwa, dla rozwoju obszarów wiejskich i dla jakości życia europejskich obywateli,
  - C. mając na uwadze, że około 40 % lasów UE stanowi własność publiczną, a około 60 % należy do ponad 10 mln prywatnych właścicieli, w związku z czym zarówno prywatne, jak i publiczne podmioty są odpowiedzialne za ochronę lasów i ich zrównoważone wykorzystywanie przez wdrażanie zrównoważonej gospodarki leśnej (SFM) w praktyce,

⁽¹⁾ AGRI-2007-G4-06.

⁽²⁾ ENV.B.1/ETU/2008/0049.

⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23.

Środa, 11 maja 2011 r.

- D. mając na uwadze, że pomimo alarmującego tempa wylesiania w różnych częściach świata długoterminowa tendencja do zwiększania się pokrywy leśnej w UE jest stabilna oraz że szacuje się, iż zawartość węgla w biomase drzewnej rośnie, mając na uwadze, że pomimo ogólnie pozytywnej tendencji zasoby węgla w lasach Europy pozostają na poziomie o wiele niższym od naturalnego potencjału i mogą stać się źródłem emisji, gdyż presja na zwiększanie ilości pozyskiwanego drewna wzrasta, a rocznie około 500 000 ha lasów w UE ulega zniszczeniu w wyniku pożarów i nielegalnego wycięcia,
- E. mając na uwadze, że 30 % obszarów sieci NATURA 2000 to siedliska leśne i inne siedliska zalesione, pełniące ważną funkcję pomostów przy tworzeniu korytarzy ekologicznych; mając też na uwadze, że stan ochrony 66 % „siedlisk leśnych mających znaczenie dla Wspólnoty” oceniono jako niewłaściwy,
- F. mając na uwadze, że lasy górskie stanowią jedną trzecią całkowitej powierzchni obszarów leśnych w UE i zasadniczy element naturalnego krajobrazu, przyczyniając się do ochrony gleby i regulacji zasobów wody; mając na uwadze, że lasy te odgrywają zasadniczą rolę w lokalnej działalności gospodarczej,
- G. mając na uwadze, że dzięki ochronie ostatnich zachowanych obszarów dzikiej przyrody można w pewnym stopniu zahamować zanik różnorodności biologicznej i degradację funkcji ekosystemowych w UE do 2020 r.,
- H. mając na uwadze, że według planów w perspektywie 2020 roku 58 % energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych będzie stanowić energia wytwarzana z biomasy stałej i bioodpadów oraz że wprawdzie oczekuje się, iż udział biomasy proporcjonalnie spadnie, jednak stale wzrasta popyt na drewno jako źródło energii; mając na uwadze, że w związku z tym potrzebna jest czujność, aby zapobiec nielegalnemu wycięciu i intensyfikacji działalności w zakresie leśnictwa, co mogłoby zwiększyć stosunek ścinki do przyrostu do ponad 100 % w niektórych państwach członkowskich, utrudniając realizację celów związanych ze zmianą klimatu; mając na uwadze, że energia z biomasy powinna w mniejszym stopniu opierać się na biomase leśnej,
- I. mając na uwadze, że ochrona lasów i ich funkcji powinna znaleźć się w głównym nurcie wszystkich obszarów polityki UE dotyczących lasów,
- J. mając na uwadze, że lasy są żywymi i ewoluującymi ekosystemami, które często przecinają granice państw i które można klasyfikować na różne sposoby, np. ze względu na strefę bioklimatyczną lub typ lasu, oraz że EEA opracowała specjalną nomenklaturę leśną jako punkt odniesienia dla decyzji politycznych; mając na uwadze, że we wszystkich strategiach UE dotyczących lasów należy uwzględnić najnowsze osiągnięcia naukowe ze wszystkich dziedzin, takie jak „dział kontynentalny”, oraz że należy unikać ryzyka, iż strategie te będą zbyt szerokie, aby być przydatne,
- K. mając na uwadze, że poszczególne typy lasów i sektor leśny są narażone na różne i nieprzewidywalne zagrożenia biotyczne i abiotyczne wynikające ze zmiany klimatu, takie jak szkodniki, burze, susze i pożary, co sprawia, że odporność lasów jest podstawowym celem starań w zakresie ochrony środowiska,
- L. mając na uwadze, że solidne i porównywalne informacje o stanie lasów UE, skutkach zmiany klimatu i sposobach produkcji w lasach są istotnym warunkiem wstępnym polityki i planowania, w tym w odniesieniu do wkładu lasów w przystosowanie się do zmiany klimatu i łagodzenie jej skutków,
- M. mając na uwadze, że w wyniku pożarów i podpałek, często popełnianych w konkretnym celu, zniszczeniu ulega ponad 400 000 ha lasów rocznie – zwłaszcza, choć nie wyłącznie, w regionie śródziemnomorskim – z czym wiążą się wielkie straty pod względem życia ludzkiego, własności, zatrudnienia, różnorodności biologicznej oraz ochronnych funkcji lasów; mając na uwadze, że regeneracja lasów po pożarach jest ogólnie niezwykle trudna, a w przypadku sieci NATURA 2000 utrudnia realizację celów tej sieci,

Środa, 11 maja 2011 r.

- N. mając na uwadze, że w wyżej wspomnianej białej księdze w sprawie adaptacji do zmian klimatu ujęto lasy jako jeden z kluczowych obszarów działania, podkreślając, że należy zaktualizować strategię leśną UE tak, aby obejmowała aspekty związane z klimatem,
- O. mając na uwadze, że tylko 5 % powierzchni lasów europejskich to stare, pierwotne drzewostany nienaruszone działalnością człowieka; mając na uwadze, że niewielki odsetek tego rodzaju lasów, w połączeniu ze zwiększoną fragmentaryzacją pozostałych drzewostanów wszelkiego rodzaju, zwiększa podatność lasów na zagrożenia klimatyczne i częściowo tłumaczy utrzymujący się zły stan ochrony wielu gatunków leśnych o znaczeniu dla Europy,
- P. mając na uwadze, że wzmocnienie ochronnych funkcji lasów powinno stanowić część strategii UE i państw członkowskich na rzecz ochrony ludności, zwłaszcza wobec gwałtownych zjawisk związanych z klimatem, takich jak pożary czy powodzie,
- Q. mając na uwadze, że w sprawozdaniu TEEB przewiduje się korzystny stosunek kosztów do korzyści w przypadku publicznych inwestycji w podejścia ekosystemowe dotyczące adaptacji do zmiany klimatu i łagodzenia jej skutków, szczególnie inwestycji w zieloną infrastrukturę, jak restytucja i ochrona lasów,
- R. mając na uwadze, że należy respektować różne krajowe, regionalne i lokalne systemy gospodarki leśnej, a także wspierać je w celu wzmocnienia ich zdolności adaptacyjnej,
- S. mając na uwadze, że zdolność lasów europejskich do skutecznego pochłaniania CO₂, NH₃ i NO_x jest ciągle niedostatecznie wykorzystywana oraz że drewno pochodzące z lasów, w których prowadzona jest zrównoważona gospodarka, może przynosić trwałe korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu, służąc jako nadający się do recyklingu, pochłaniający duże ilości dwutlenku węgla substytut energochłonnych materiałów takich jak stopy metali, plastik i beton, szeroko stosowane w budownictwie i innych branżach przemysłu,
- T. mając na uwadze, że według danych zebranych przez Komisję letnie ocieplenie w południowej Europie będzie dwukrotnie szybsze niż w pozostałych częściach Europy, a poziom opadów na południu będzie się obniżać o 5 % co dziesięć lat,
- U. mając na uwadze, że w planie działań dotyczącym gospodarki leśnej UE (FAP) wyszczególniono cztery cele – poprawę długotrwałej konkurencyjności, ochronę środowiska, przyczynianie się do poprawy jakości życia i wspieranie koordynacji – oraz że postępy poczyniono głównie w realizacji pierwszego z tych celów,
- V. mając na uwadze, że w ramach procesu Forest Europe osiągnięto dobrowolny europejski konsensus w sprawie SFM; mając na uwadze, że obecny kontekst SFM charakteryzuje się brakiem pełnego uznawania i spójnego wdrażania,
- W. mając na uwadze, że w ramach projektu Forest Europe przeprowadzono szerokie przygotowania do negocjacji dotyczących wiążącego prawnie instrumentu i że na następnej konferencji w Oslo w czerwcu 2011 r. należy spodziewać się decyzji w tej sprawie,
- X. mając na uwadze, że rozporządzenia w sprawie zapobiegania pożarom lasów ⁽¹⁾ i w sprawie programu Forest Focus ⁽²⁾ straciły moc, czego skutkiem jest doraźna sprawozdawczość i niewystarczające finansowanie,
- Y. mając na uwadze, że dobór genetyczny powinien zmierzać do celu, jakim jest poprawa zdolności adaptacyjnych ekosystemów leśnych,
- Z. mając na uwadze, że potrzeba więcej informacji na temat wpływu lasów na typ pogody w całej Europie,

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2158/92 z dnia 23 lipca 1992 roku w sprawie ochrony lasów wspólnotowych przed pożarami; (Dz.U. L 217 z 31.7.1992, s. 3).

(2) Rozporządzenie (WE) nr 2152/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. dotyczące monitorowania wzajemnego oddziaływania lasów i środowiska naturalnego we Wspólnocie (Forest Focus); (Dz.U. L 324 z 11.12.2003, s. 1).

Środa, 11 maja 2011 r.

AA. mając na uwadze, że w wyżej wspomnianym sprawozdaniu Komisji pt. „EU policy options for the protection of European forests against harmful impacts” z 2009 r. wyodrębniono i przeanalizowano cztery opcje, a mianowicie kontynuowanie obecnego podejścia, otwartą metodę koordynacji, zwiększony nadzór i wprowadzenie ramowej dyrektywy leśnej,

1. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji pt. „Ochrona lasów i informacje o lasach w UE: przygotowanie lasów na zmianę klimatu”; uważa, że należy wzmocnić strategię leśną UE z myślą o poprawie zrównoważonej gospodarki i ochrony, zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności;

2. podkreśla jednak, że zgodnie z art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej UE może podejmować działania w tych dziedzinach, w których cele zamierzonego działania wyraźnie nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie;

3. z zadowoleniem przyjmuje pogląd Komisji, zgodnie z którym lasy powinny być postrzegane jako najważniejszy element przyczyniający się do zażegnania kryzysu klimatycznego; podkreśla, że zrównoważona gospodarka leśna (SFM) ma podstawowe znaczenie dla osiągnięcia przez UE jej celów klimatycznych, a także spełnia niezbędne funkcje ekosystemowe, jak różnorodność biologiczna, ochrona przed klęskami żywiołowymi i wychwytywanie CO₂ z atmosfery;

4. przypomina, że lasy składają się z biosfer obejmujących o wiele więcej niż tylko drzewa, a ich odporność w związku z tym zależy od różnorodności biologicznej nie tylko drzew, lecz również wszystkich organizmów leśnych, szczególnie żyjących w lesie dzikich zwierząt, a także, że lasy mają istotne znaczenie dla adaptacji społeczeństw europejskich do zmiany klimatu;

5. przypomina, że lasy stanowią główny pochłaniacz dwutlenku węgla i odgrywają zasadniczą rolę w walce ze zmianą klimatu; zaznacza, że dlatego kluczowe znaczenie ma wzmocnienie strategii Unii Europejskiej w zakresie walki ze zjawiskami, które powodują zniszczenia gruntów leśnych, takimi jak pożary i zanieczyszczenie powietrza;

6. jest przekonany, że równowaga ekologiczna jest warunkiem wstępnym dalszego pełnienia przez lasy UE funkcji gospodarczych i społecznych;

7. podkreśla rolę, jaką różnorodność biologiczna lasów odgrywa w adaptacji do zmiany klimatu, oraz potrzebę poszerzenia wiedzy z zakresu wskaźników różnorodności biologicznej lasów – w tym w szczególności z zakresu zdolności genetycznej lasów – z myślą o lepszej adaptacji;

8. wyraża uznanie dla Komisji za wyczerpującą analizę zagrożeń biotycznych i abiotycznych zawartą w jej zielonej księdze oraz zwraca uwagę na konieczność zbadania również innych czynników bezpośrednio związanych z wpływem zmiany klimatu na lasy, takich jak zjawisko defoliacji, które spowodowało, że na południu Europy powierzchnia koron drzew pozbawiona liści w ostatnim dwudziestolecu podwoiła się, czego bezpośrednią konsekwencją jest ograniczona zdolność i skuteczność zatrzymywania dwutlenku węgla oraz ograniczenie łagodzącego wpływu lasów w okresach suszy i fal upałów, w wyniku przedwczesnego opadania liści drzew;

9. uznaje istotny wkład na rzecz zrównoważonego leśnictwa ze strony istniejących globalnych systemów certyfikacji, takich jak rada ds. zrównoważonej gospodarki leśnej (Forest Stewardship Council, FSC) i program uznawania systemów certyfikacji lasów (Programme for the Endorsement of Forest Certification Schemes, PEFC);

Strategia leśna UE i plan działań dotyczący gospodarki leśnej UE

10. podkreśla, że należy zaktualizować wyżej wspomnianą strategię leśną UE oraz plan działań dotyczący gospodarki leśnej UE, uwzględniając problematykę zmiany klimatu oraz szersze kwestie dotyczące ochrony lasów; przypomina, że jakkolwiek taki przegląd musi być poprzedzony kompleksową debatą na temat polityki leśnej z państwami członkowskimi i wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, których dotyczy wdrażanie proponowanych środków;

Środa, 11 maja 2011 r.

11. z zadowoleniem przyjmuje powodzenie wysiłków UE zmierzających do osiągnięcia globalnej konkurencyjności europejskich sektorów opartych na leśnictwie;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do nasilenia działań na rzecz osiągnięcia celów FAP związanych ze środowiskiem i jakością życia, których realizacja jest obecnie opóźniona;
13. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy strategii UE mających wpływ na lasy w UE, aby sprawdzić, czy strategię te są spójne i gwarantują ochronę lasów;
14. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy finansowania obecnie dostępnego dla lasów i leśnictwa oraz do przesunięcia dostępnych funduszy, które mają negatywny wpływ na różnorodność biologiczną lasów, zgodnie z wyżej wspomnianymi konkluzjami Rady z marca 2010 r.;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby nasiliły wdrażanie działań określonych w komunikacie Komisji z dnia 27 lutego 2008 r. w sprawie innowacyjnego i zrównoważonego przemysłu związanego z leśnictwem w UE (COM(2008)0113), biorąc pod uwagę, że nadmierne regulacje mogą obniżyć konkurencyjność produktów drzewnych w stosunku do materiałów nieodnawialnych i energochłonnych;
16. podkreśla, że środki służące ochronie lasów powinny odpowiadać transgranicznemu charakterowi zagrożeń biotycznych i abiotycznych stosownie do ich rodzaju, strefy bioklimatycznej i warunków regionalnych; ponadto podkreśla, że działania mające na celu wspieranie, koordynację i uzupełnianie inicjatyw politycznych przez państwa członkowskie i regiony powinny być podejmowane, gdy UE posiada wartość dodaną i zgodnie z nomenklaturą leśną opracowaną przez EEA;
17. podkreśla, że ochrona lasów zależy od długoterminowego zobowiązania ze strony państw członkowskich, regionów, sektorów opartych na leśnictwie oraz zarówno publicznych, jak i prywatnych właścicieli lasów;
18. uważa, że północne lasy borealne (tajga) i lasy śródziemnomorskie są bardzo ważne dla europejskiej różnorodności biologicznej, pochłaniają dwutlenek węgla z atmosfery i powinny zostać objęte większą ochroną;
19. uważa, że długoterminowe planowanie zarządzania lasami powinno mieć charakter elastyczny, adaptacyjny i partycypacyjny, przy czym należy uwzględnić wszelkie możliwe scenariusze, umożliwić rozważenie wielu dróg przyszłego rozwoju oraz zapewnić realistyczną i wiarygodną podstawę do wspierania decyzji z zakresu zarządzania; ponadto uważa, że na poziomie UE powinno to przybrać formę stałego „forum ds. lasów”, w celu zapewnienia długofalowej ochrony lasów;

Zrównoważona gospodarka leśna (SFM)

20. z zadowoleniem przyjmuje sukces procesu Forest Europe w zakresie wzmocnienia SFM oraz osiągnięcie europejskiego konsensusu co do wytycznych, kryteriów i wskaźników dotyczących SFM; zauważa jednak, że obecny kontekst SFM charakteryzuje się brakiem spójnego wdrażania;
21. przypomina, że celem SFM jest połączenie aspektów leśnictwa związanych z produkcją i ochroną, przy zapewnieniu ciągłości gospodarczych, społecznych i środowiskowych funkcji lasów zgodnie z priorytetami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi; z niepokojem zauważa, że nasilająca się tendencja do rozpatrywania lasów wyłącznie z perspektywy gospodarczej, z pominięciem ich aspektów środowiskowych i społecznych, jest niespójna z zasadami SFM;
22. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków mających na celu uzupełnienie wyżej wspomnianego rozporządzenia (UE) nr 995/2010 dotyczącego drewna w celu zadbania, aby wszystkie dostawy drewna lub produktów z drewna trafiające na europejski rynek pochodziły z lasów, w których prowadzona jest zrównoważona gospodarka;

Środa, 11 maja 2011 r.

23. zachęca państwa członkowskie i Komisję, by nadal zwalczały nielegalny wyrąb i handel uzyskanym w ten sposób drewnem, gdyż przez to przyczynią się do przeciwdziałania wylesianiu, niszczeniu lasów i zanikowi różnorodności biologicznej;
24. wzywa do wzmocnienia związku między krajowymi programami leśnymi a FAP przez stworzenie zorganizowanego systemu raportowania do Stałego Komitetu ds. Leśnictwa;
25. uważa, że SFM ma podstawowe znaczenie dla stałej zdolności lasów UE do spełniania funkcji ekonomicznych, ekologicznych i społecznych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do okazania poparcia dla procesu Forest Europe przez nadanie wdrażaniu SFM w UE obowiązkowego charakteru; uważa ponadto, że takie zobowiązanie pomogłoby w stosowaniu zasad zrównoważonego rozwoju w leśnictwie i służyłoby jako jak najlepsze wsparcie dla procesu Forest Europe oraz prawnie wiążących umów rozpatrywanych w ramach Forest Europe i Forum ONZ ds. Lasów;
26. opowiada się za pełnym wdrożeniem aktywnej SFM w kontekście długoterminowych krajowych programów leśnych obejmujących priorytety krajowe i regionalne, wymierne cele i kryteria oceny oraz uwzględniających zwiększone zagrożenia dla lasów wynikające ze zmiany klimatu;
27. podkreśla, że plany i programy operacyjne w zakresie rozwoju obszarów wiejskich nie powinny być uznawane za równoważne z krajowymi programami leśnymi; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zadbania, aby w krajowych programach leśnych uwzględniano konkluzje i zalecenia z badań dotyczących wpływu zmiany klimatu na zasoby wodne, ekosystemy i różnorodność biologiczną oraz aby strategie i programy rozwoju obszarów wiejskich były spójne z programami leśnymi, strategiami na rzecz różnorodności biologicznej i planami działań na rzecz odnawialnych źródeł energii;
28. zauważa, że różnorodność genetyczna, naturalna regeneracja oraz różnorodność struktury i składu gatunkowego wszystkich żyjących w lesie organizmów są elementami wspólnymi różnych wariantów adaptacji lasów, niezależnymi od strefy bioklimatycznej, od zrównoważonych systemów zarządzania czy od typu lasu; ponadto zauważa, że SFM gwarantuje ekonomiczną opłacalność lasów komercyjnych, jednak nie narzuca jej w przypadku tych lasów, których funkcją podstawową nie jest produkcja drewna;
29. uważa, że długoterminowa ochrona lasów jest zależna od tworzenia lub utrzymywania ekosystemów leśnych o bardzo zróżnicowanym składzie, wieku i strukturze drzewostanu;
30. wzywa Komisję do przedstawienia zaleceń w sprawie sposobów dostosowania krajowych systemów ochrony ludności, aby uporać się z wpływem zmiany klimatu na lasy; apeluje do Komisji o podjęcie działań zmierzających w szczególności do rozszerzenia rezerwy taktycznej na rzecz gaszenia pożarów lasów UE pod względem zasobów i wydajności;
31. przestrzega przed nieograniczoną biznesową eksploatacją zasobów leśnych, prowadzącą bardzo często – zwłaszcza w przypadku lasów naturalnych – do ich nieodwracalnego zniszczenia;
32. uważa, że w kontekście walki ze zmianą klimatu uprawy leśne – ze względu na ich ważną rolę w pochłanianiu CO₂ – powinny być traktowane tak samo jak tradycyjne lasy nieproduktywne;

Propozycje ogólne

33. wzywa Komisję, aby opracowała białą księgę w sprawie ochrony lasów w UE, uwzględniając wyniki konsultacji społecznych dotyczących zielonej księgi, szeroko dostrzeganą potrzebę przygotowania się na zmianę klimatu, analizę wariantów politycznych oraz analizę wariantów adaptacji; uważa, że biała księga – poza potwierdzeniem wkładu lasów w gospodarkę poprzez leśne produkty drzewne i nie drzewne oraz usługi – powinna skupiać się na utrzymywaniu i powiększaniu lasów europejskich, gdyż pomagają one społeczeństwom europejskim w łagodzeniu zmiany klimatu i dostosowywaniu się do jej skutków; uważa ponadto, że należy zapewnić wyższy poziom ochrony siedlisk o wysokiej jakości i lasów ochronnych,

Środa, 11 maja 2011 r.

spełniających funkcje związane z przeciwdziałaniem powodziom, osuwiskom ziemnym, pożarom, pustynieniu, zanikowi różnorodności biologicznej i katastrofom wywołanym ekstremalnymi zjawiskami pogodowymi; za niezbędne elementy wniosku Komisji uważa odpowiednie środki finansowe, wymianę wiedzy oraz wspieranie badań naukowych i informacji;

34. potwierdza swoje stanowisko w sprawie potrzeby podwyższonych poziomów finansowania unijnych środków ochrony lasów poprzez filar rozwoju obszarów wiejskich w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR); wskazuje, że nowe wyzwania wynikające ze zmiany klimatu jasno pokazują, że ochrona lasów wymaga większego finansowania i że potrzebne mogą być nowe formy pomocy;

35. apeluje do Komisji, aby starannie zbadała warianty opłat związanych z funkcjami ekosystemowymi, uznając ich wartość ekonomiczną oraz nagradzając ochronę różnorodności biologicznej i odtwarzanie ekosystemów leśnych, i przedstawiła Parlamentowi i Radzie sprawozdanie w tej sprawie; zwraca uwagę, że ważne jest, by środowisko biznesowe zdało sobie sprawę z korzyści płynących z wiarygodności i rozgłosu oraz z innych korzyści finansowych wynikających z jego zaangażowania w zachowanie różnorodności biologicznej i ochronę lasów;

36. apeluje do Komisji, aby przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący zapobiegania pożarom lasów, obejmujący finansowanie planów zapobiegawczych i oceny ryzyka, europejski system informacji o pożarach lasów (EFFIS), wykrywanie pożarów, infrastrukturę, szkolenia i edukację oraz odbudowę zasobów leśnych po pożarach, w tym rozważenie zakazu budowy na terenach dotkniętych pożarem lasu przez kolejnych 30 lat;

37. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego ustanawiającego zakaz budowy na terenach spustoszonych przez pożary, które zostały uznane za wzniecone umyślnie;

38. domaga się zlikwidowania przeszkód prawnych dotyczących zrównoważonej gospodarki;

39. zwraca uwagę na konieczność utworzenia odpowiednich ram finansowych umożliwiających lepszą walkę z pożarami lasów, a jednocześnie wzywa do większej elastyczności w kwestii uruchomienia Funduszu Solidarności;

40. apeluje do Komisji, aby przedstawiła wniosek ustawodawczy w sprawie informacji o lasach, uwzględniając zagrożenia klimatyczne oraz potrzebę gromadzenia i upowszechniania odpowiednich, zharmonizowanych i porównywalnych danych dotyczących zadrzewienia, różnorodności biologicznej, zagrożeń biotycznych i abiotycznych oraz użytkowania gruntów w kontekście UNFCCC, CBD i sprawozdawczości finansowej dotyczącej środowiska; ponadto wzywa Komisję do opracowania i śledzenia wskaźników dotyczących pełnionych przez lasy funkcji ochronnych, takich jak retencja glebowa i magazynowanie wody;

41. wzywa Komisję do wspierania badań z zakresu wpływu lasów na regionalne typy pogody w UE, aby gromadzić informacje niezbędne do celów strategii gospodarki leśnej, dotyczące zmian w wielkości, składzie i lokalizacji lasów oraz wpływu takich zmian;

42. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o opracowywanie i upowszechnianie najlepszych praktyk na podstawie zasad zrównoważonej gospodarki w celu zaspokojenia potrzeb właścicieli prywatnych i państwowych, a także społeczności lokalnych, aby zapewnić odporność na zmianę klimatu; ponadto zwraca uwagę na znaczenie wymiany najlepszych praktyk dotyczących sposobu, w jaki przedsiębiorstwa i gałęzie przemysłu mogą przyczynić się do osiągnięcia celów bioróżnorodności i poprawić refleksję nad cyklem życia produktów oraz powiązać ochronę bioróżnorodności z generowaniem dochodu; podkreśla, że potrzebne jest nasilenie polityki komunikacyjnej i informacyjnej, aby zapewnić zrównoważoną gospodarkę leśną, informować społeczeństwo i zachęcać do korzystania z drewna pozyskiwanego zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju;

43. podkreśla potrzebę wzmocnienia działań koordynacyjnych i informacyjnych w zakresie ochrony lasów; uważa, że potrzebne są większe wysiłki w celu zapewnienia spójności wewnętrznych środków UE z zajmowanymi na arenie międzynarodowej stanowiskami dotyczącymi lasów (współpraca, rozwój, handel drewnem drzew tropikalnych itd.);

Środa, 11 maja 2011 r.

44. uważa, że lasy są częścią zbiorowego kulturowego i środowiskowego dziedzictwa ludzkości oraz że niepospolite drzewa powinny być chronione niezależnie od tego, czy rosną w lasach, czy poza nimi; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania odpowiednich strategii na rzecz ich ochrony, w tym do rozważenia utworzenia „centrów monitorowania dziedzictwa leśnego”; ponadto zachęca państwa członkowskie, aby – w kontekście swojej polityki krajowej – wspierały równy i publiczny dostęp do lasów i obszarów przyrodniczych, uznając, że prawo publicznego dostępu do lasów i obszarów przyrodniczych (*allemansträtten*) obowiązujące w niektórych państwach członkowskich daje wiele korzyści pod względem równego i demokratycznego dostępu do rekreacji, świadomości istnienia ekosystemów i dbania o dziedzictwo przyrodnicze;

45. domaga się – z myślą o realizacji celów strategii UE 2020 w zakresie krajowych planów działań dotyczących gospodarki leśnej – aby poszczególne państwa członkowskie lub regiony opracowały strategie na rzecz lasów, obejmujące ponowne zalesianie brzegów rzek, zbieranie wody deszczowej, działania rolnicze i wyniki badań w celu wybrania tradycyjnych odmian i gatunków roślin i drzew najlepiej przystosowanych do suszy;

Badania dotyczące lasów

46. zaznacza, że wprawdzie Europa dysponuje niezaprzeczną wiedzą fachową w zakresie leśnictwa, która jest owocem praktyk w tej dziedzinie wynikających z długiej tradycji, jednak środki finansowe na badania nad wpływem zmiany klimatu na lasy powinny zostać zwiększone; jest zdania, że z uwagi na brak pewności naukowej dotyczącej ram czasowych i zasięgu zagrożeń dla lasów na różnych obszarach konieczne jest przeznaczenie środków finansowych na badania dotyczące klimatu stosownie do konkretnych potrzeb i rozwiązań możliwych do zastosowania w poszczególnych strefach bioklimatycznych, tak aby poprawić odpowiednią bazę wiedzy;

47. zwraca się do państw członkowskich o stworzenie wspólnych długoterminowych programów badawczych mających na celu zwiększenie zrozumienia skutków w sektorze leśnictwa i jego wrażliwości oraz wsparcie działań dostosowawczych w tym sektorze; wzywa Komisję do propagowania włączania projektów dotyczących pogłębiania wiedzy na temat ekosystemów leśnych i ich możliwości dostosowania się do skutków zmiany klimatu w wieloletnie ramy na rzecz badań i rozwoju technologicznego;

48. wzywa Komisję do opracowania planu działania na rzecz ochrony lasów w UE, aby zapobiec negatywnym skutkom rozprzestrzenienia się owadów i chorób w wyniku zmiany klimatu;

49. wzywa państwa członkowskie: do przyspieszenia badań nad zmianą klimatu i jej skutkami dla lasów; do wspierania szerzenia wiedzy o znaczeniu lasów i wadze zrównoważonej gospodarki leśnej; do wspierania kształcenia i doskonalenia zawodowego osób zatrudnionych w leśnictwie ze szczególnym uwzględnieniem wiedzy specjalistycznej potrzebnej w związku ze zmianą klimatu (wspieranie różnorodności, zapobieganie szkodom i ich usuwanie); do wspierania wymiany wiedzy i doświadczeń;

50. uważa, że potrzeba sprawnego przeprowadzenia badań nad rozpoznaniem „potencjału obronnego” ekosystemów leśnych, badań prognostycznych i dotyczących strategii łagodzenia skutków zmiany klimatu dla całego sektora leśno-drzewnego uzasadnia ich koordynowanie i finansowanie na poziomie UE;

Drugi filar WPR

51. wskazuje, że w dyskusjach na temat przyszłości WPR po 2013 roku należy uwzględnić fakt, że lasy spełniają podstawowe funkcje środowiskowe i przyczyniają się do realizacji społecznych i gospodarczych celów związanych z rozwojem obszarów wiejskich i gospodarkami krajowymi; w związku z tym wzywa państwa członkowskie i regiony, aby w pełni współpracowały z organami do spraw leśnictwa i ogółem obywateli przy przygotowywaniu programów rozwoju obszarów wiejskich w celu zapewnienia spójności polityki UE, biorąc pod uwagę, że leśnictwo może w niektórych przypadkach być niezależnym sektorem gospodarki wiejskiej;

52. przypomina, że lasy odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu społeczno-gospodarczych i środowiskowych dóbr publicznych przyczyniających się do dobrobytu społeczeństwa i do rozwoju, szczególnie na obszarach wiejskich; wzywa Komisję do opracowania podejścia politycznego, w którym rola ta byłaby doceniana, przy jednoczesnym poszanowaniu praw właścicieli;

Środa, 11 maja 2011 r.

53. w tym kontekście z zadowoleniem zauważa, że w ostatnim komunikacie Komisji w sprawie reformy WPR ⁽¹⁾ uznano istotne znaczenie rolników, którzy zarządzając ekosystemami leśnymi, chronią je przed zagrożeniami dla różnorodności biologicznej – takimi jak szkodniki – a przede wszystkim są filarem funkcjonowania terytoriów, ponieważ zachowanie ich źródła utrzymania stanowi najskuteczniejszą metodę zapobiegania wyludnieniu;

54. utrzymuje, że producenci wiejscy, grupy producentów i organy publiczne powinny kwalifikować się do objęcia środkami z zakresu leśnictwa w ramach drugiego filaru WPR; uważa, że UE powinna nadal udzielać pomocy na rzecz zalesiania w ramach krajowych programów rozwoju obszarów wiejskich, jednocześnie upewniając się, że inicjatywy te nie zakłócają funkcjonowania rynku oraz że w ramach środków w zakresie zalesiania wykorzystywane są materiały lokalne, odporne na szkodniki i ogień oraz że środki te przyczyniają się do zachowania różnorodności biologicznej; ponadto zaznacza, że w działaniach na rzecz zalesiania należy priorytetowo traktować gatunki drzew, które znacznie poprawiają jakość gleby i różnorodność biologiczną, jednocześnie uwzględniając charakterystykę środowiska przyjmującego, gatunków rodzimych i potrzebę istnienia lasów mieszanych;

55. zwraca uwagę, podobnie jak uczyniła to Rada w konkluzjach z dnia 11 czerwca 2010 r., na poważne problemy, które mogą spowodować, że zaniedbane lasy nie będą mogły wypełniać swoich funkcji;

56. za niezbędne uważa zachęty i wsparcie na rzecz powoływania stowarzyszeń producentów i podmiotów do spraw gospodarki leśnej prowadzących SFM, szczególnie na obszarach charakteryzujących się małymi lasami, gdyż pomoże to w zrównoważeniu podaży wielu dóbr i usług potencjalnie dostarczanych przez lasy; uważa, że takie stowarzyszenia i organy wzmocniłyby pozycję przetargową producentów w łańcuchu dostaw drewna, pomagając w zapewnianiu i tworzeniu równych warunków, a jednocześnie przyczyniając się do rozwiązania problemów związanych z kryzysem gospodarczym, konkurencją międzynarodową, zmianą klimatu i zwalczaniem nielegalnego wycięcia;

57. utrzymuje, że pomoc dla podmiotów publicznych i prywatnych działających na rzecz ochrony różnorodności biologicznej lasów pod względem gatunków, siedlisk i usług ekosystemowych musi zostać zwiększona i obejmować dobrowolne metody ochrony i obszary łączące siedliska sieci NATURA 2000, gdyż różnorodność biologiczna ma podstawowe znaczenie dla utrzymania, rozwoju i dostosowania rolnictwa;

58. wzywa do zastąpienia systemu wynagradzania opartego na fakturach systemem opartym na kosztach standardowych lub związanych z obszarem;

59. wzywa do opracowania normy uwzględniającej dobre praktyki z zakresu leśnictwa, która będzie stosowana jako punkt wyjścia do udzielania wsparcia w ramach wszystkich środków dotyczących leśnictwa;

60. wzywa do obowiązkowego włączania środków z zakresu środowiska leśnego i sieci Natura 2000 w programy rozwoju obszarów wiejskich oraz do udzielania wsparcia dla sieci Natura 2000 w ramach płatności bezpośrednich w podziale na obszary;

61. wzywa do uwzględnienia nowego środka w ramach WPR, jakim jest „ochrona in situ i ex situ leśnych zasobów genowych”;

62. zdecydowanie odrzuca stosowanie praw własności intelektualnej do leśnych zasobów genetycznych;

63. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zagwarantowanie długoterminowych perspektyw projektów dotyczących leśnictwa i ochrony lasów w ramach wszystkich programów finansowych UE;

Ochrona ludności i zapobieganie pożarom

64. jest przekonany, że zapobieganie pożarom lasów jest o wiele skuteczniejsze niż ich gaszenie;

⁽¹⁾ Komunikat Komisji z dnia 18 listopada 2010 r. pt. „WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi” (COM(2010)0672).

Środa, 11 maja 2011 r.

65. zwraca uwagę na pilną potrzebę wdrożenia niedawno przyjętych przez Parlament zaleceń ⁽¹⁾ odnoszących się do zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom wywołanym przez człowieka, a zwłaszcza do wspierania systemów zalesiania / ponownego zalesiania, w ramach których priorytetowo traktuje się gatunki lokalne i lasy mieszane, z myślą o różnorodności biologicznej i poprawie odporności na pożary, burze i choroby; zwraca też uwagę na dodatkowe trudności, jakich w związku z walką z pożarami doświadczają wyspy i regiony najbardziej oddalone; wzywa do specjalnego traktowania tych regionów przy pomocy dostępnych instrumentów finansowych, w tym Funduszu Solidarności;

66. uważa, że zapobieganie pożarom lasów przez planowanie i spójność krajobrazu, infrastrukturę i szkolenia powinno być głęboko osadzone w strategiach politycznych UE związanych z ochroną lasów, adaptacją i ochroną ludności;

67. zaznacza, że na obszarach suchych i na terenach zagrożonych pustynnieniem należy w większym stopniu prowadzić zalesianie gatunkami produktywnymi, co przyniesie korzyści mieszkańcom i przyczyni się do ich udziału w zadaniach dotyczących ochrony lasów i walki z ogniem;

68. podkreśla, że obszary leśne mają niekwestionowane znaczenie dla bezpieczeństwa publicznego, zabezpieczając siedliska ludzkie przed negatywnymi skutkami zjawisk naturalnych;

Sprawozdawczość i księgowość w odniesieniu do emisji

69. uważa, że system handlu uprawnieniami do emisji (ETS) w obecnej formie jest niespójny ze sprawozdawczością finansową dotyczącą użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF), przede wszystkim w wyniku rozbieżności między okresami rocznymi obowiązującymi w przypadku wymogów zgodności dla instalacji przemysłowych w ramach ETS a dłuższymi okresami koniecznymi w przypadku obserwacji zachodzących w gruncie zmian ilości pierwiastka węgla; dlatego nie należy tworzyć połączeń między tymi systemami; w związku z tym wzywa Komisję, aby ponownie rozważyła, w jaki sposób najlepiej zapewnić finansowanie ograniczenia emisji dwutlenku węgla wynikającej z działań w zakresie LULUCF;

70. uznaje wyzwania związane z jakimkolwiek rozważanym sposobem włączenia LULUCF w cele państw członkowskich określone na mocy decyzji dotyczącej wspólnego wysiłku redukcyjnego; wyraża zaniepokojenie w szczególności tym, że różnice w precyzji obliczeń i znaczne zróżnicowanie przyrodnicze mogłyby zmniejszyć skuteczność systemu zgodności obowiązującego na mocy tej decyzji; wzywa w związku z tym do określenia odrębnych celów dla sektora LULUCF;

71. zobowiązuje się do realizacji celu dotyczącego energii odnawialnej oraz celu dotyczącego zmiany klimatu, zakładającego obniżenie temperatury o 2 °C, w ramach strategii UE 2020; wyraża jednak zaniepokojenie, że krótkie okresy stosowane w obecnej metodologii obliczania emisji gazów cieplarnianych i związane z tym założenie zerowego bilansu dwutlenku węgla w przypadku biomasy drzewnej mogą przeszkodzić w realizacji tych celów; wzywa Komisję, aby skonsultowała się z IPCC i wprowadziła nową metodologię obliczania emisji gazów cieplarnianych, przewidującą kontrolę w odniesieniu do dłuższych okresów oraz emisji biomasy w związku z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i gospodarką leśną, łącznie z oceną przepływu dwutlenku węgla na poziomie krajowym i z uwzględnieniem poszczególnych etapów uprawy leśnej (sadzenie, przedziedanie i wycinka);

72. stwierdza, że obecne kryteria dotyczące biopaliw opracowane przez Komisję nie są odpowiednie w przypadku biomasy, i wzywa do opracowania nowych prawnie wiążących kryteriów zrównoważonej gospodarki w odniesieniu do biomasy, której wykorzystanie do celów energetycznych jest propagowane; stwierdza, że Komisja powinna skorzystać z prac i wyników Forest Europe, tak aby opracować kryteria uwzględniające potencjalne ryzyko zakłóceń na rynku energii odnawialnej, nie opierać się na założeniu zerowego bilansu dwutlenku węgla, zająć się emisją pośrednią i nie utrudniać realizacji celów strategii UE 2020 w zakresie energii odnawialnej i różnorodności biologicznej; zauważa, że szczegółowe wdrożenie kryteriów należy pozostawić na szczeblu lokalnym, dla uwzględnienia konkretnych warunków miejscowych;

⁽¹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 września 2010 r. w sprawie komunikatu Komisji pt. „Wspólnotowe podejście do zapobiegania klęskom żywiołowym oraz katastrofom spowodowanym przez człowieka” (P7_TA(2010)0326).

Środa, 11 maja 2011 r.

73. wzywa, aby stosowano definicje lasów opierające się na ekologicznej klasyfikacji lasów, takiej jak zaproponowana przez EEA w 2007 r., tak aby można było odróżniać stare lasy pochłaniające duże ilości dwutlenku węgla od intensywnie uprawianych monokultur oraz innych typów lasów, w tym zarośli śródziemnomorskich, w zależności od biomu i etapu sukcesji;

74. podkreśla znaczenie ochrony różnorodności lasów w UE na wszystkich etapach sukcesji w celu zapewnienia różnorodności biologicznej lasów i w lasach, ponieważ każdy etap sukcesji tworzy warunki dla kolejnego etapu, a bez wspólnej ochrony poszczególnych etapów sukcesja na kolejne etapy będzie w znacznym stopniu zagrożona;

Wymiar zewnętrzny

75. wzywa Komisję i państwa członkowskie do prowadzenia na szczeblu międzynarodowym działań mających na celu opracowanie w ramach NZ nowej definicji lasów, która będzie precyzowała definicje lasów naturalnych na podstawie biomów i rozróżniała między lasami naturalnymi a lasami zdominowanymi przez monokultury drzew i gatunki nierodzące; w związku z tym zauważa, że – zważywszy, iż UE jest największym dawcą pomocy publicznej dla krajów rozwijających się (w 2003 r. sektor leśnictwa otrzymał ponad 600 mln EUR) – definicja ta znacznie poprawiłaby spójność polityki oraz stosunek wyników do wydatków; z żalem zauważa, że w zielonej księdze nie odnotowano postępów w zakresie potrzeby koordynacji działań UE prowadzonych w Unii i poza nią oraz potrzeby wypracowania globalnej prawnie wiążącej umowy w ramach Forum ONZ ds. lasów;

76. zwraca uwagę na znaczenie ogólnoświatowej współpracy – zarówno administracyjnej, jak i naukowej – w zakresie standaryzacji, najlepszych praktyk oraz transferu technologii i wiedzy specjalistycznej, zwłaszcza w kontekście systemu ograniczania wylesiania i degradacji lasów (REDD); wskazuje również, że sprawiedliwego podziału korzyści płynących z systemu REDD nie da się osiągnąć bez aktywnej współpracy i wymiany najlepszych praktyk; podkreśla znaczenie programu globalnego monitoringu środowiska i bezpieczeństwa (GMES) w sporządzaniu map, nadzorze i ewidencji obszarów leśnych na szczeblu europejskim i międzynarodowym oraz rolę zebranych w ten sposób informacji w prowadzonych przez ONZ negocjacjach w sprawie zmiany klimatu;

*

* *

77. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Roczne sprawozdanie Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczące głównych aspektów i podstawowych wyborów w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) w 2009 r.

P7_TA(2011)0227

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 maja 2011 r. dotyczące rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczącego głównych aspektów i podstawowych wyborów w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) w 2009 r., przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu zgodnie z częścią II sekcją G pkt 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. (2010/2124 (INI))

(2012/C 377 E/06)

Parlament Europejski,

— uwzględniając roczne sprawozdanie Rady dla Parlamentu Europejskiego dotyczące głównych aspektów i podstawowych wyborów w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) w 2009 r., przedstawione Parlamentowi Europejskiemu zgodnie z częścią II sekcją G pkt 43 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. (1),

(1) Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.